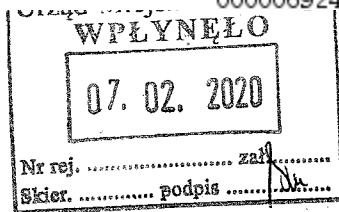

0000069248

WOJEWODA
WARMIŃSKO - MAZURSKI

Olsztyn, dnia

4

lutego 2020 r.

PN.4131. 63.2020

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r., poz. 506 z późn.zm.), stwierdzam nieważność § 7 uchwały Nr XVIII/158/2019 Rady Miejskiej w Gołdapi z dnia 30 grudnia 2019 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych, w zakresie dotyczącym sformułowania: „z mocą od 1 stycznia 2020 r.”

Uzasadnienie

Uchwałą wskazaną na wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 10 stycznia br., powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 97 ust. 1, ust. 1a, ust. 5, ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2019 r., poz. 1507 z późn.zm.), Rada Miejska w Gołdapi, podjęła wskazaną na wstępie uchwałę, nadając jej wsteczną moc obowiązującą.

W ocenie organu nadzoru, w przedmiotowym przypadku, nadanie aktowi normatywnemu mocy wstecznej, narusza przepis art. 4 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1461 z późn.zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem, aktowi normatywnemu, można nadać wsteczną moc obowiązującą, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 Konstytucji RP, warunkiem wejścia w życie aktów prawnych powszechnie obowiązujących, jest ich ogłoszenie, stąd też warunkiem wejścia w życie przepisu jest nie tylko jego przyjęcie przez posiadający stosowną kompetencję organ, w przewidzianym prawem trybie, ale także prawidłowe ogłoszenie tego aktu prawnego. Zgodnie z art. 4 i art. 5 w ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach wchodzą w życie po upływie czternastu dni od ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. W uzasadnionych przypadkach, akty normatywne, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym (ust. 2).

W kontekście powyższego należy stwierdzić, że przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej w Gołdapi, jako akt prawa miejscowego, co do zasady, powinna wejść w życie po upływie 14 dni od daty jej publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Wprawdzie według art. 5 omawianej ustawy, przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jednakże w orzecznictwie sądowoadministracyjnym powszechnie akceptowana jest zasada nieretroaktywności aktów normatywnych. Mając na uwadze okoliczność, iż art. 5 powoływanej wyżej ustawy, dopuszcza nadanie aktowi normatywnemu „mocy wstecznej”, podnieść także trzeba, że postępowanie takie jest możliwe jedynie w przypadku, w którym zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. W ocenie organu nadzoru, nadanie mocy wstecznej uzasadnione jest w sprawach, w których przepisy, jakie mają wejść w życie

z mocą wsteczną, winny być korzystne dla ich adresatów, przyznawać im uprawnienia lub znosić obowiązki.

W niniejszej sprawie tego rodzaju sytuacja jednak nie występuje. Wynika to z analizy treści badanej uchwały i treści uchwały obowiązującej dotychczas – tj. uchwały Nr LV/361/2018 Rady Miejskiej w Gołdapi z dnia 30 marca 2018 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych, w myśl postanowień której, osoby uzyskujące dochód do 100% kryterium dochodowego, przebywać mogły w każdym ośrodku wsparcia, bez odpłatności. Dotyczy to w szczególności, ośrodków wsparcia określonych w art. 51 ust. 4 i ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, a konkretnie – w schronisku dla osób bezdomnych oraz schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi.

Takie działanie nie może być uznane za działanie na korzyść adresatów przedmiotowego aktu prawa miejscowego. W związku tym nadanie uchwale mocy wstecznej nie jest zgodne z zasadami demokratycznego państwa prawa.

W przypadku badanej uchwały, mieć trzeba także na uwadze, że przepis art. 97 ust. 1a ustawy o pomocy społecznej, wprowadzający zasadę ponoszenia opłat przez osoby bezdomne, skierowane do schroniska, niezależnie od dochodu, dodany został ustawą z dnia 19 lipca 2019 r., która weszła w życie w dniu 4 października 2019 r.

W myśl tego przepisu, w przypadku osoby bezdomnej skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych albo schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie ma zastosowania ust. 1 zdanie drugie – tj. przepis, zgodnie z którym osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego. W przypadku osób bezdomnych, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego, opłata nie może być wyższa niż 30% dochodu osoby samotnie gospodarującej lub dochodu na osobę w rodzinie osoby skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych, a w przypadku schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie może być wyższa niż 50% tego dochodu.

Podejmując badaną uchwałę, Rada określiła odpłatność w maksymalnych, dopuszczonych przez ustawodawcę stawkach. Podnieść jednak należy, że upoważnienie ustawowe Rady, wynika z treści art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym, rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Jak wskazał jednak WSA w Olsztynie, w wyroku z dnia 22 marca 2018 r., sygn.: II SA/OI 64/18, w ramach zasad ponoszenia opłat, które ustalić ma rada na mocy art. 97 ust. 5 ustawy, mieści się także zwolnienie z opłat, albowiem rozstrzyga o przesłankach, kiedy się opłat nie ponosi. Stanowisko powyższe, podtrzymał Naczelny Sąd Administracyjny, orzekając w sprawie o sygn.: I OSK 2250/18.

Akceptując powyższy pogląd, organ nadzoru stwierdza, że w przypadku przedmiotowej uchwały, brak było możliwości nadania mocy wstecznej, przepisom mniej korzystnym dla adresatów, pomimo, iż ustawa zezwalająca na takie postępowanie, obowiązywała już od października 2019 r.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko – Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują :

- Przewodniczący Rady Miejskiej w Gołdapi
- Burmistrz Gołdapi